

אמר קרא וכבסתם בגדיכם –

The verse said; and you shall wash your clothes

OVERVIEW

רבא explained that even if we maintain מינה ומינה, nevertheless the מפץ במת will be טמא, because the תורה writes השביעי, which teaches us that anything which become טמא through a מת is טמא for seven days. תוספות explains why even though we have this לימוד, nevertheless we cannot revert to the initial ק"ו.

תוספות asks:

ואם תאמר ולילך מקל וחומר¹ כדמעיקרא² -

And if you will say; since we have this לימוד (that all טומאות מת are טמא שבעה), **so let us derive** במת מפץ טומאת (שבעה) **through a ק"ו** from קטנים as we **initially** did –

תוספות answers:

ויש לומר דאטומאה דכתיב בהדיא משמע ליה קרא -

And one can say; that the פסוק means that for any טומאת מת which is explicitly **written** in the תורה, the rule is that it is טמא שבעה, but not for a טומאה which is derived from a ק"ו (such as טומאת מפץ במת which we initially derived from a ק"ו) –

והשתא דילפינן מת בגזירה שוה אף על גב דשרץ גופיה גמרינן מקל וחומר -

But now that we derive טומאת מפץ **by a מת through a גז"ש** from שרץ, **so even though that** טומאת מפץ בשרץ **we know from a ק"ו**, nevertheless -

ככתוב בהדיא³ חשיב ליה:

It is considered as if במת מפץ **was explicitly written** in the תורה and therefore the לימוד of טמא שבעה applies to it that it must be טמא שבעה וגו'.

SUMMARY

The לימוד from וכבסתם that every טומאת מת is טמא שבעה is only regarding those טומאות מת which are written in the תורה (or derived through a גז"ש) but not a טומאת מת which is derived through a ק"ו.

¹ The advantage is that we will not have to change the ברייתא (from מפץ במת to מפץ בשרץ).

² The reason we rejected the ק"ו of קטנים is because of דיו (that since the חומרא of מפץ is that it is טמא שבעה, but there it is only טמא ערב, so by מת it should also only be טמא ערב); however now that we have an explicit פסוק which teaches us that every טומאת מת is טמא שבעה, this will override the דיו.

³ See 'Thinking it over'.

THINKING IT OVER

It seems astounding that something which is derived through a ק"ו (like מפץ from פכין קטנים) is not considered ככתוב בהדיא דמי, but something which is derived through a גז"ש (like מפץ) from something (שרץ) which we know only through a ק"ו (from פכין קטנים) is considered דמי ככתוב בהדיא!⁴

⁴ See יהושע. [When we derive במת מפץ through a גז"ש of בגד ועור from שרץ it means that just as the בגד ועור which is mentioned by שרץ includes a מפץ (see also previous מ"ה ש"מ [that שניהם הם לטמא שניהם]), similarly the בגד ועור which is written by מת includes a מפץ. Therefore it may be considered ככתוב בהדיא since it is included in בגד ועור. However if we derive מפץ only from a ק"ו there is no reason to include it in בגד ועור so it is not ככתוב בהדיא.]